

ת"פ 9260/11/13 - מדינת ישראל נגד מלקמן גטהון

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 9260-11-13 מדינת ישראל נ' גטהון

בפני
כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל
בעניין:

נגד
מלקמן גטהון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד אדנקו סבחת

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של איומים והפרעה לשוטר.

בתאריך 27/7/13 בעודם עושים דרכם במשמרת שגרתית הבחינו שני שוטרים בנאשם ובחבריו יושבים בסמוך לכביש. שוטר ביקש מהנאשם לעלות למדרכה והניידת עזבה את המקום. כאשר שבה הניידת למקום, חצה הנאשם, אשר היה בגילופין את מעבר החצייה וחסם את הניידת בגופו.

השוטר ביקש מהנאשם להזדהות והלה אשר לא נשא תעודה מזהה, הזדהה בשמו. על מנת לזהותו במסוף המשטרה, ביקש השוטר לדעת את מספר תעודת הזהות שלו והנאשם מסר מספר תעודת זהות שונה משלו.

כאשר כשל ניסיונו של השוטר לזהות את הנאשם והוא שב ושאל אותו למספר תעודת הזהות שלו, שב הנאשם ומסר את המספר השגוי ואף אמר לשוטרים: "מי אתם בכלל, אני אתיופי קדוש, אין לכם זכות לעכב אותי וכל דקה תעלה לכם הרבה כסף". על מנת לזהותו שאל השוטר את הנאשם לשמות הוריו, אך הנאשם סרב למסור אותם או כל פרט מזהה אחר.

נוכח העדר יכולת לזהותו, הודיע השוטר לנאשם כי הוא מעוכב והועבר לנקודת המשטרה בגדרה, אך גם שם,

סרב הנאשם למסור פרטים מזהים. בעקבות כך, הודע לנאשם כי הוא יועבר אל תחנת משטרת רחובות, שם ניתן יהיה לזהותו באמצעות מכשיר ה"מורפוטאץ", שהוא מכשיר לזיהוי טביעות אצבע, אך הנאשם סרב לעיכוב והשוטר נאלץ לעצרו. במהלך מעצרו הופעל על הנאשם כח והוא התלונן על כאבים בכתפו.

במהלך הנסיעה למשטרת רחובות, החל הנאשם לגדף את השוטרים ואמר כי אם לא ישתחרר יתבע אותם באופן אישי בבג"ץ ובבית המשפט ואם לא יהיה בכך כדי לעזור ישלח אל השוטר את משפחתו כדי שתטפל בו.

בהגיע למשטרת רחובות התבקש הנאשם לגשת למחלקה לזיהוי פלילי לצורך צילום והטבעה, אך הוא סרב לעשות כן, למרות פניות חוזרות ונשנות.

התביעה פרטה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם: הגנה על כבודם של משרתי ציבור והיכולת להבטיח להם למלא את תפקידם, כמו גם הגנה על אדם מפני נקיטת מלל מאיים כלפיו.

התביעה הדגישה את החומרה שיש לייחס לפגיעה בערכים מוגנים אלה והסתמכה על הלכות שניתנו על ידי הערכאות השונות של בתי המשפט בעניינים אלה.

לטעמה של התביעה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - גבוהה.

לאחר שסקרה, כאמור את ההלכות ואת רמת הענישה הנוהגת, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל, לצד קנס.

עוד הפנתה התביעה אל האמור בתסקירי שירות המבחן, כפי שיפורט להלן.

לאור כל האמור לעיל ובסקרה אף את עברו הפלילי של הנאשם, סברה התביעה כי עניינו של הנאשם נוטה אל הרף העליון של מתחם הענישה ועם זאת התחשבה בהודאתו באשמה ובחיסכון בזמן שיפוטי יקר שהיה בכך. התביעה עתרה להטיל על הנאשם חודש מאסר לריצוי בפועל, להורות על הפעלת עונש מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו באופן מצטבר, כך שסה"כ ירצה 7 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר מותנה והתחייבות.

ב"כ הנאשם ערה לאמור בתסקירי שירות המבחן, אך ציינה כי הנאשם הפסיק את שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן רק כאשר נתבקש להשתלב במסגרת סגורה והוא סבר כי אינו יכול לעמוד במסגרת כזו על כל השלכותיה.

ב"כ הנאשם הדגישה כי בסה"כ אין המדובר בכתב אישום חמור וכי מעשיו של הנאשם נעשו על רקע השימוש באלכוהול. מאז האירועים לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. היא הוסיפה וציינה כי מאז נגזר עליו העונש המותנה, נשמר הנאשם מלהסתבך שוב ואכן מלבד פרשה זו לא עשה כן.

ב"כ הנאשם הפנתה אל נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות

המבחן.

לאור כל אלה, עתרה ב"כ הנאשם כי בית המשפט יימנע מהפעלת עונש המאסר המותנה.

הוגש ממסך המתעד את חובותיו של הנאשם לביטוח הלאומי.

שני תסקירים הוגשו בעניינו של הנאשם.

מהתסקיר הראשון עלה כי הנאשם בן 28, רווק, מתגורר בבית הוריו, נעדר מסגרת תעסוקתית יציבה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לצמצם את הבעייתיות שבהתנהגותו ומתייחס בקלות דעת לתוצאות האפשריות של מעשיו ואינו מבין את חומרתם. לדעת שירות המבחן סובל הנאשם מבעיית אלכוהול ואינו מדוע לתלות שפיתח ולחומרת מצבו בשל כך. שירות המבחן סבר כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום זה, אך הנאשם לא הביע נכונות ולטעמו הוא אינו זקוק לכזה.

שירות המבחן המליץ כי במידה והנאשם יביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ייעשה מאמץ לשלבו בהליך כזה.

ואכן, לאחר שהנאשם הצהיר בבית המשפט כי הוא נכון להרתם להליך טיפולי, ניתנה דחייה, על מנת לעשות כן.

בתסקיר הנוסף שהועבר מאת שירות המבחן, עלה כי במהלך תקופת הדחייה שניתנה ניתק הנאשם כל קשר עם שירות המבחן ומשיחה עם בני משפחתו עלה כי חלה התדרדרות במצבו וכי הוא מרבה לצרוך אלכוהול, נוהג באלימות ומנהל סדר יום לא יציב. שירות המבחן העריך כי לאור כך קיים סיכון להישנות מעשים אלימים ומאחר שהנאשם אינו משתלב בהליך גמילה הוא מסכן את עצמו ואת הסובבים אותו.

לאור כל אלה המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית ולא המליץ על הארכת המאסר המותנה.

כמו כן הופנה הנאשם אל הממונה על עבודות השירות על מנת שישקול התאמתו לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות, אך הנאשם לא התייצב בפניו. ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לעשות כן, אך גם בהזדמנות זו לא התייצב בפני הממונה. לאור כך לא מצא הממונה להמליץ על השמתו בעבודות שירות.

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם אכיפת החוק ושמירה על שלטון החוק. היה במעשיו כדי לפגוע בעבודתם התקינה של השוטרים.

שומה על בתי המשפט לתרום תרומתם בהגנה על שוטרים במילוי עבודתם, שלא אחת היא כפויית טובה ולאפשר להם לעשותה ללא הפרעה וללא חשש מפני הפניית מלל מאיים כלפיהם.

מתחם הענישה הראוי למעשיו של הנאשם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לשבעה חודשי מאסר בפועל.

עסקינן בנאשם אשר חזר והתנהג אל השוטרים באורח בוטה ומעליב, שב וסרב להשמע להוראותיהם, על אף שהוסבר לו כי יהיה על השוטרים לעכבו אם לא יעשה כן ומאחר יותר משהמשיך בהתנהגותו זו אף הוסבר לו כי ייעצר, וחרף זאת לא חדל הנאשם מהתנהגותו זו.

יתר על כן, הנאשם אף לא בחל מלאיים על השוטרים.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2010, בעבירות של איומים, תקיפת שוטר וגרימת נזק במזיד. הנאשם נדון אז לעונש מאסר בפועל וכן לעונש מאסר מותנה שהוא בר הפעלה בעניינו.

הנה כי כן לא היה בעונש קודם, לרבות במאסר בפועל ואף לא בעונש מותנה התלוי ועומד מעל ראשו של הנאשם כדי להרתיעו והנאשם שב לסורו.

עלה כי הנאשם נזקק להליך טיפולי וניתנה לנאשם הזדמנות לשנות דרכיו באמצעות שירות המבחן, אך הוא לא השכיל ליטול הזדמנות זו ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן.

גם את ההזדמנות שניתנה לו לבחון את האפשרות לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות לא השכיל הנאשם לנצל ולא שיתף פעולה אף עם הממונה על עבודות השירות.

ניכר כי הנאשם מפגין זלזול בהזדמנויות הניתנות לו לעשות שינוי בדרכיו ולהיטיב את מצבו ואין לו איפוא, אלא להלין על עצמו.

כל שיכולתי לשקול לזכותו של הנאשם הוא את הודאתו באשמה ואת החיסכון בזמן שיפוטי שהיה בכך. כן שקלתי את רקעו המשפחתי, כפי שעלה בתסקיר שירות המבחן.

אני גוזרת על הנאשם חודש מאסר לריצוי בפועל.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים מתיק בימ"ש שלום רחובות 35589/03/10 .

כמעשה חסד עם הנאשם ולאור ארכו של המאסר המותנה ביחס למאסר בפועל שהוטל, אני מורה כי המאסר המותנה יופעל באופן חופף למאסר בפועל שהוטל, כך שסה"כ ירצה הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים, או עבירה המופנית כלפי שוטרים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ו, 28 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.